

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: **M. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Zábržem
sídlem Veverí 57, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2018, č. j. JMK 123879/2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2018, č. j. JMK 123879/2018, sp. zn. S-JMK 87934/2018/OD/No (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 5. 2018 č. j. OD-

ČJ/58644-18/NEU (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).

2. Správním orgánem I. stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 20. 6. 2017 v 9.33 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. X, RZ: X, v obci Modřice u STK na ulici Brněnská, kde je rychlost jízdy stanovena obecnou úpravou na 50 km/h, přičemž mu byla hlídkou Městské policie Modřice (dále jen „městská policie“ nebo MP Modřice“) za pomoci silničního radarového rychloměru Traffipax SpeedoPhot II naměřena rychlost jízdy 67 km/h. Při odečtení možné odchylky měřicího zařízení ve výši 3 km/h byla žalobci jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 64 km/h. Žalobce svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a ve formě vědomé nedbalosti se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Dále byla žalobci dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.
3. Podle napadeného rozhodnutí žalovaný přezkoumal soulad prvostupňového rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo s právními předpisy, a dospěl k závěru, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo důvodné.
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval odvolání žalobce, dle něhož žalobce nesouhlasí se způsobem, kterým byl pořízen usvědčující důkaz – záznam z měření. Žalobce na základě nájemní smlouvy ze dne 15. 12. 2010 vyvodil, že předmětem nájmu mezi městem Modřice a společností DOSIP, s. r. o., byl osobní automobil zn. X, včetně měřiče rychlosti, z čehož žalobce dovodil, že město Modřice nebylo v žádném právním vztahu k vozidlu zn. X, dokonce ani k měřicímu zařízení, kterým bylo provedeno měření, tedy se jedná o měření soukromým subjektem, což je v rozporu s ust. § 79a zákona o silničním provozu. Dále žalobce namítal, že z dokazování vyplynulo, že technik pomáhal s nastavováním měřicího zařízení a byl přítomen měření. Dle žalobce strážníci nemuseli být dostatečně kvalifikovaní pro práci s měřícím zařízením, když byl měření přítomen technik soukromého subjektu. Měření bylo prováděno vozidlem neoznačeným dle zákona o obecní policii, přičemž žalobce nesouhlasí s argumentací správního orgánu I. stupně, že vozidlo se neúčastnilo silničního provozu, neboť bylo zaparkováno mimo komunikaci, ale na parkovišti, což je také pozemní komunikace. Žalobce nesouhlasil s argumentací správního orgánu I. stupně, že výpověď servisního technika by do věci nic nového nepřinesla. Dle žalobce je rozhodnutí správního orgánu I. stupně nicotné, když v poučení je uvedeno, že o odvolání rozhoduje Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy, přestože ten neexistuje.
5. Podle žalovaného měření rychlosti bylo provedeno orgánem k tomu oprávněným a představuje zákonně získaný důkaz a při zohlednění možné odchylky měření, tento záznam bezpečně prokazuje, že vozidlo žalobce jelo rychlostí nejméně 64 km/h.

6. Pokud jde o námitku žalobce, že měření rychlosti proběhlo v rozporu se zákonem, neboť z nájemní smlouvy vyplývá, že předmětem nájmu je vozidlo zn. X, z čehož žalobce dovodil, že město Modřice k vozidlu zn. X a k měřicímu zařízení v něm umístěnému nebylo v žádném právním vztahu, tak dle žalovaného z této smlouvy vyplývá, že jejím předmětem je jednak automobil zn. X, RZ: X VIN X a jednak radarový měřič rychlosti typu Traffipax Speedophot, výrobce ROBOT Visual Systems GmbH, SRN, který byl schválen dle ust. § 6, 17, 12 zákona o metrologii certifikátem Českého metrologického institutu ze dne 15. 3. 2004, č. 011-CS-C199-03, a to ohledně typu TCM 162/03-3948. Dle nájemní smlouvy dochází při překročení nastavené mezní rychlosti projíždějícího vozidla k automatickému pořízení obrazové dokumentace digitální kamerou typu Robot SmartCam M 1.4/TPX speedophot II. Z informace poskytnuté žalobci vyplývá, že na základě této nájemní smlouvy došlo v roce 2017 opakovaně k pronájmu měřiče. Z předávacího protokolu ze dne 20. 6. 2017 je zřejmé, že v době od 08.00 do 13.00 došlo k pronájmu radarového měřiče rychlosti Traffipax Speedophot II včetně příslušenství zabudovaného do vozidla zn. X, RZ: X, VIN X. Je tedy nepochybné, že se jedná o stejné měřicí zařízení, které je uvedeno v nájemní smlouvě, ačkoliv došlo k jeho instalaci do jiného vozidla. Dle ověřovacího listu č. 1/17 ze dne 5. 1. 2017 bylo toto měřidlo ověřeno již po montáži do vozidla zn. X, se kterým bylo dle předávacích protokolů dne 20. 6. 2017 předáno. Z oznámení přestupku vyplývá, že měření prováděla městská policie, což vyplývá taktéž z výsledku zasahujících strážníků. Žalovaný tak považoval námitky žalobce týkající se skutečnosti, že měření prováděl soukromý subjekt za zcela nedůvodné, když ze spisového materiálu je zřejmé, že měření prováděl orgán k tomu oprávněný v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu, tedy obecní policie, a to na místě určeném Policií ČR, jak vyplývá ze schválení úseků pro měření rychlosti městskou policií.
7. K námitce, že technik soukromého subjektu pomáhal s nastavováním měřicího zařízení a byl přítomen měření rychlosti, tedy zasahoval do měření, ačkoliv k měření není ze zákona oprávněn, žalovaný poukázal na argumentaci správního orgánu I. stupně uvedenou na str. 6 a 7 rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy že z provedeného dokazování (zejména z výsledku zasahujících strážníků) vyplývá, že měření prováděl strážník MP Modřice str. X, technik pouze vypomohl při nastavení měřicího zařízení a byl přítomen pouze z důvodu případné technické závady, nikoliv z důvodu, aby zasahoval do měření vozidel či jej sám prováděl. Z toho důvodu žalovaný námitky žalobce považoval za zcela nedůvodné, výslech servisního technika společnosti DOSIP, s. r. o. shodně se správním orgánem I. stupně shledává nadbytečným, neboť již na základě provedeného dokazování (zejména z výsledku zasahujících strážníků) byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
8. S námitkami žalobce, že vozidlo zn. X nebylo označeno nápisem MP Modřice, se dle žalovaného v odůvodnění svého rozhodnutí taktéž vypořádal správní orgán I. stupně na str. 7. Žalovaný se s tímto odůvodněním zcela ztotožnil a stejně jako správní orgán I. stupně shledal tyto námitky zcela nedůvodnými. Vozidlo MP Modřice v souladu se zákonem zřetelně označené jako toto vozidlo bylo umístěno na stanovišti, na kterém probíhalo zastavování vozidel, kterým bylo naměřeno překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Instalace radarového měřiče do vozidla zn. X je v souladu s ověřovacím listem měřiče č. 1/17 ze dne 5. 1. 2017, k zastavení žalobce strážníkem MP Modřice X došlo v místě, kde se nacházelo stojící vozidlo MP Modřice, v žalobci tedy toto nemohlo vzbudit žádné pochybnosti o tom, kdo jej zastavil.

9. Stran námitky, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nicotné, neboť v poučení o opravném prostředku správní orgán I. stupně uvedl, že o odvolání rozhoduje Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy, který neexistuje, žalovaný uvedl, že se jedná pouze o uvedení předchozího názvu současného odboru dopravy, který byl v průběhu roku 2017 přejmenován. Vzhledem k tomu, že se odvolání podává prostřednictvím správního orgánu I. stupně, nemohlo dojít k tomu, že by odvolání z důvodu nesprávně uvedeného odboru nebylo doručeno do příslušných rukou.
10. Jako první žalobní námitku žalobce uvedl, že není pravdou, že by odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí neobsahovalo veškeré náležitosti. Žalovaný úvodem napadeného rozhodnutí konstatuje, že po formální a obsahové stránce odvolání nesplňuje požadavky podle § 82 odst. 2 a § 37 odst. 2 správního řádu (není v něm uvedeno, v jakém rozsahu je rozhodnutí napadáno, v čem je považováno za v rozporu s právními předpisy nebo nesprávné, co obviněný navrhuje). Žalobce má však za to, že jeho odvolání obsahuje veškeré náležitosti. Žalobce napadal veškeré výroky, jak vyplývá z čl. I. odvolání, cit. „*Obviněný tímto podává odvolání proti všem výrokům rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, Odboru dopravy (dále též „správní orgán“) ze dne 2. 5. 2018, č. j. OD-ČJ/58644-18/NEU, sp. zn. OD/48480-2017/NEU (dále též „rozhodnutí“)*“. Žalobce dále uváděl zcela podrobně v čl. III. a IV. svého odvolání vč. citací zákonných předpisů rozpor s těmito předpisy a co žalobce navrhoval v odvolacím řízení, toho se týkal čl. VI. odvolání, tedy ani zde není možno přitakat žalovanému. Žalobce si ani není vědom, že by žalovaný či správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění odvolání.
11. Další rozpor v napadeném rozhodnutí je na straně 3 v druhém odstavci „*Před vydáním rozhodnutí umožnil správní orgán I. stupně obviněnému v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, čehož obviněný využil. Obviněný tohoto práva nevyužil.*“ Z výše uvedeného je patrné, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, spočívá v nesrozumitelnosti, a rovněž výše uvedené je v rozporu se spisem a nemá v nich oporu.
12. Žalobce dále uvádí, že zcela nesouhlasí se způsobem, jakým byl pořízen usvědčující důkaz - Záznam z úředního měření - film číslo 0001660, foto číslo 003 a následně Doklad o měření č. 001660/003-2017. Z dokumentu Informace dle z. č. 106/1999 Sb. ze dne 4. 1. 2018 vyplývá, že došlo v průběhu roku 2017 opakovaně k pronájmu měřiče dle nájemní smlouvy, která byla uzavřena dne 15. 12. 2010 mezi městem Modřice, jakožto nájemcem, a společností DOSIP, s.r.o. jakožto pronajímatelem radarového měřiče rychlosti. Z čl. II. nájemní smlouvy ze dne 15. 12. 2010 vyplývá předmět nájmu, kterým je automobil uvedený v odst. I., tj. osobní automobil zn. X, RZ: X, VIN X, a to včetně uvedeného měřiče rychlost, tj. radarový měřič rychlosti typu Traffipax Speedophot, výrobce ROBOT Visual Systems GmbH, SRN. Nelze se tedy ztotožnit s názorem žalovaného, že „*Z této smlouvy vyplývá, že jejím předmětem je jednak automobil tov. zn. Ford Escort, reg. zn. x VIN WFONXXGCANWM50499 a jednak radarový měřič rychlosti typu TRAFFIPAX SPEEDOPHOT, výrobce ROBOT Visual Systems GmbH, SR...*“ Tato skutečnost totiž z nájemní smlouvy nevyplývá, když předmětem nájemné smlouvy je nájem vozidla zn. Ford Escort, vč. měřiče rychlosti, nikoliv dvě samostatné věci, jak dovozuje žalovaný. Z těchto dokumentů a tvrzení jednoznačně vyplývá, že město Modřice (tedy ani MP Modřice) nebylo v žádném právním vztahu k vozidlu zn. X červené barvy ve vlastnictví společnosti DOSIP, s.r.o. dokonce ani k měřicímu zařízení, kterým bylo provedeno měření, tedy se jedná zcela zřejmě o měření soukromým subjektem

a takovýto postup je zcela proti ust. § 79a zákona o silničním provozu. Žalobce rovněž poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. 51 Ca 7/2007: „*K prolomení ochrany osobnosti podle uvedených ustanovení jsou zmocněny pouze Policie České republiky a obecní policie, neboť tyto orgány mohou podle nich pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy v souvislosti s plněním svých úkolů. Tato svá zákonná oprávnění přitom nemohou delegovat na další subjekty. Získávání osobních údajů kohokoliv soukromým subjektem, včetně účastníků silničního provozu bez jejich souhlasu, je nutno naopak zásadně považovat za nepřípustný zásah do jejich osobnostních práv, pokud nepřeváží nad oprávněnými zájmy takto dotčeného jednotlivce.*“ Zákonem je svěřeno oprávnění měřit rychlost toliko policii a obecní policii, v žádném případě se nejedná o zmocnění soukromého subjektu v daném případě o korporaci DOSIP, s.r.o. a jejího technika.

13. Z dokazování rovněž vyplynulo, že technik vypomáhal s nastavováním měřicího zařízení, byl přítomen a zasahoval tak do měření rychlosti subjekt, který k tomuto není ze zákona oprávněn a není na něj možno delegovat ani minimální část veřejné moci. Také z předávacího protokolu ze dne 20. 6. 2017 v čase 13:00 vyplývá, že „*byl proveden servisní zásah pracovníka pronajímatele.*“ Nabízí se tedy i otázka kvalifikace strážníků pro práci s měřicím zařízením, ačkoliv strážníci byli řádně proškoleni, přesto je po dobu měření přítomen technik soukromého subjektu.
14. Nelze ani v tomto případě souhlasit se závěry žalovaného ani správního orgánu, že měření prováděl pouze sám str. X a na rozdíl od žalovaného i správního orgánu I. stupně nesouhlasí s názorem, že by výpověď technika společnosti DOSIP, s.r.o. nic nepřinesla, naopak by mohla vnést mnoho informací o celém měření.
15. Žalobce své odvolání směřoval také na skutečnost, že došlo k měření rychlosti z vozidla, přičemž ze svědeckých výpovědí zcela jasně vyplynulo, že měření bylo prováděno z vozidla neoznačeného dle zákona, tedy z vozidla, které nesplňovalo podmínky dle ust. § 9 odst. 3 zákona č. 553/1991 Sb. o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“) a dále ust. § 9 odst. 4 písm. b) zákona o obecní policii. Jak vyplynulo z výpovědí svědků i z fotodokumentace pořízené žalobcem, zcela jasně nemělo povinné jednotné prvky vozidla obecní policie. Z tohoto je tedy patrné, že důkazy jsou pořízené v rozporu se zákonem a jako takové jsou nepoužitelné pro další řízení. Tento názor potvrzuje i ust. § 27a zákona o obecní policii, podle něhož obec se dopustí přestupku tím, že pověří plněním úkolů obecní policie osobu, která nemá osvědčení, nebo nezajistí, aby stejnokroje strážníků, označení motorových vozidel a dalších dopravních prostředků obecní policie obsahovaly jednotné prvky. Žalobce poukázal na vyhlášku č. 418/2008 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii, v níž se stanoví v ust. § 15 jednotné prvky označení dopravního prostředku obce určeného trvale k plnění úkolů obecní policie podle zákona nebo jiného právního předpisu. O tom, že vozidlo zn. X bylo použito k plnění úkolů obecní policie, nemůže být pochyb, když z tohoto vozidla docházelo k měření rychlosti, ač k tomuto je oprávněna pouze policie a obecní policie, přičemž vozidlo obecní policie má být označeno, tedy důkaz získaný způsobem shora uvedeným je zcela nepřípustný a nezákonný.
16. Žalobce má dále za to, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nicotné dle ust. § 77 odst. 1 věta druhá správního řádu, neboť důvodem nicotnosti je, že dle poučení rozhodnutí správního orgánu o odvolání rozhoduje nejbližší nadřízený správní orgán, kterým je Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy, přičemž takovýto odbor na Krajském úřadě v daném čase neexistuje. Žalobce má za to, že se jedná o vadu, na

kterou myslí výše uvedené ustanovení a je tedy na místě, aby došlo v odvolacím řízení k napravení takovéto vady, což se však nestalo. Navíc v ust. § 77 odst. 3 správního řádu je upraven postup ve věci podnětu nicotnosti, který rovněž dodržen nebyl.

17. S ohledem na uvedené žádá žalobce soud, aby napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
18. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že souhlasí se žalobcem v tom, že jeho odvolání splňovalo náležitosti dle § 82 odst. 2 a §37 odst. 2 správního řádu, odstavec čtvrtý na straně 2 napadeného rozhodnutí je chybou v psaní způsobenou přepisem. Dle žalovaného toto pochybení nemá vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí, když na straně 2 ve druhém odstavci je uvedeno, co žalobce v odvolání namítal a co navrhoval.
19. Dále žalovaný souhlasí se žalobcem, že na straně 3 v odstavci druhém napadeného rozhodnutí ohledně vyjádření se žalobce k podkladům řízení, je taktéž chybou v psaní způsobenou přepisem rozhodnutí.
20. K námitkám stran provedeného měření rychlosti žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Předmětné měřicí zařízení bylo ověřeno autorizovaným metrologickým střediskem, o čemž svědčí ověřovací list č. 1/17 ze dne 5. 1. 2017, měření provedla k tomu oprávněná osoba, strážník MP Modřice Ing. X, který byl společně s druhým členem hlídky, strážníkem X, dle záznamu o proškolení strážníka k obsluze přístroje na měření rychlosti vozidel, proškolen k používání daného měřiče. Měření proběhlo v místě, které bylo Policií ČR schváleno k měření rychlosti vozidel MP Modřice, toto schválení je součástí spisového materiálu, stejně jako předávací protokoly mezi společnostmi DOSIP, s.r.o. a městem Modřice, z nichž vyplývá, že dne 20. 6. 2017 v době mezi 08:00 a 13:00 byl radarový měřič rychlosti Traffipax Speedophot II včetně příslušenství zabudovaného do vozidla zn. X, RZ: X, pronajat od vlastníka společnosti DOSIP, s.r.o. městu Modřice. Zároveň je tedy zřejmé, že se jedná o stejné měřicí zařízení, které je uvedené v nájemní smlouvě, ačkoliv došlo k jeho instalaci do jiného vozidla. Dle ověřovacího listu č. 1/17 bylo měřidlo ověřeno již po montáži do vozidla zn. X, se kterým bylo dle předávacích protokolů dne 20. 6. 2017 předáno. Z oznámení o přestupku a výsledků zasahujících strážníků vyplývá, že měření prováděla MP Modřice.
21. Dle žalovaného je z provedeného dokazování zřejmé, že měření prováděl strážník MP Modřice X, technik pouze vypomohl při nastavení měřicího zařízení a byl přítomen pouze z důvodu případné technické závady, nikoliv z důvodu, že by zasahoval do měření vozidel či jej sám prováděl.
22. Pokud jde o neoznačení vozidla zn. X nápisem MP Modřice, dle žalovaného toto vozidlo bylo označeno v souladu se zákonem.
23. K namítané nicotnosti žalovaný uvedl, že se v poučení jednalo pouze o uvedení předchozího názvu současného odboru dopravy, který byl v průběhu roku 2017 přejmenován, a nemohlo dojít k tomu, že by odvolání z tohoto důvodu nebylo doručeno do příslušných rukou.
24. Na základě uvedeného žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

25. **Žaloba není důvodná.**

26. Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).
27. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
28. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
29. V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
30. Z obsahu předloženého správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti žaloby.
31. Ze záznamu z úředního měření – rychlost (výtisk z měřicího zařízení) bylo zjištěno, vozidlu SPZ X, na ulici Brněnská, Modřice, kde je povolená rychlost 50 km/hod., byla naměřena rychlost 67 km/hod., po odečtu tolerance 3 km/hod., byla hodnota překročení rychlosti stanovena na 14 km/hod. (zobrazeno foto vozidla, vozidlo zřetelně viditelné).
32. Z dokladu o měření č. 001660/003-2017 vyplývá předmět měření – kontrola povolené rychlosti vozidel, popis a identifikační údaje předmětu měření: kontrola povolené rychlosti vozidel v obci Modřice, Brněnská ulice, dne 20. 6. 2017 v 09:33 hod., RZ: X. Měřidlo použité pro měření bylo radarový rychloměr typu Traffipax Speedophot II, v. č. 504-200/60140, výrobce ROBOT VisualSystems GmbH, SRN, měřící rozsah 20-250 km. V ČR byl typově schválen Českým metrologickým institutem, značka schválení typu TCM 162/03-3948. Měřidlo ověřeno bylo dne 13. 1. 2015 v Rametu C.H. M. a.s. v Kunovicích č. 5/16, platnost ověření je do 4. 1. 2018. Výsledek měření je: rychlost povolená 50 km/h., rychlost naměřená 67 km/h., max. povolená rychlost měření +/- 3 km/h., překročená rychlost o 14 km/h.
33. Z předávacího protokolu se podává předání radarového měřiče rychlosti Traffipax Speedophot II včetně příslušenství zabudovaného do vozidla zn. X, RZ: X, VIN: X, předáno dne 20. 6. 2017 v 08:00 hod. v Modřicích, předávající je společnost DOSIP, s.r.o., přebírající Město Modřice, kdy měřidlo je schváleno Českým metrologickým institutem. Na dokladu jsou uvedeny všechny údaje k měřenému vozidlu, rychlosti a místu měření. Dále je zde potvrzeno, že zařízení bylo typově schváleno a ověřeno v souladu se zákonem a bylo předáno do užívání MP Modřice.
34. Z ověřovacího listu č. 1/17 ze dne 5. 1. 2017 Autorizovaným metrologickým střediskem bylo zjištěno, že silniční radarový rychloměr Traffipax SpeedoPhot II výrobní číslo 504-200/60140 výrobní číslo senzoru 939 bylo zkoušeno na základě požadavků Opatření obecné povahy číslo 0111-OOP-C005-09 podle metrologických předpisů MP01-MP10 a na základě Rozhodnutí o udělení autorizace 38/2000 ze dne 21. 12. 2000. Při zkoušce byl zohledněn postup PTB SRN pro kalibraci radaru Traffipax. Výsledek zkoušky naměřené hodnoty odpovídá údajům výrobce a požadavkům Opatření obecné povahy číslo 0111-

OOPC005-09. Rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze. Platnost ověření je do dne 4. 1. 2018.

35. Z písemnosti ze dne 6. 5. 2009 č. j. KRPB-10685-2/Čj-2009-060307 Schválení úseků k měření rychlosti MP Modřice vyplývá, že MP Modřice má Policií ČR schválen k měření rychlosti úseku - město Modřice ulice Brněnská od křižovatky s ulicí Tyršova až po konec obce (obousměrně).
36. Ze záznamu o proškolení strážníka k obsluze přístroje na měření rychlosti vozidel bylo zjištěno, že v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu provádí MP Modřice měření rychlosti vozidel v územním rozsahu města Modřice na místech určených policií PR. Školení bylo provedeno dne 24. 6. 2016 v 10:15 hod., přičemž strážníci X byli seznámeni a rozumí výše uvedenému měřicímu přístroji a procesu měření.
37. Při ústním jednání konaném dne 15. 8. 2017 žalobce uvedl, že vozidlo, ze kterého bylo měřeno, červená X, RZ: X, nebyla označena nápisem MP, tak jak to předpokládá vyhláška č. 418/2008 Sb., přičemž toto vozidlo soukromého subjektu společnosti DOSIP, s.r.o., jako takové je pouze pronajato Městu Modřice, což ostatně samo město Modřice přiznává a potvrzuje. Podle judikatury správních soudů soukromým subjektům nepřísluší měření rychlosti, neboť je dle ust. § 79a zákona o silničním provozu svěřeno toliko Policii ČR. Takovýto pronájem je považován za obcházení zákona, viz rozsudek Krajského soudu Hradec Králové č. j. 51 A 7/2013. Dle foto, které žalobce doložil a které bylo pořízené téhož dne cca 10 minut po řešení přestupku, je patrné, že osoba, která seděla ve vozidle, nemá na sobě stejnokroj městské policie. Žalobce navrhl výslech této osoby.
38. Dne 17. 10. 2017 věci byli vyslechnuti zasahující strážníci, kdy str. X k věci uvedl, že dne 20. 6. 2017 v obci Modřice na ulici Brněnská prováděli měření rychlosti. Hlídka byla dvoučlenná, a on prováděl měření rychlosti vozidel. Vozidlo zn. X jelo ve směru na Brno, což bylo zakresleno do mapy. Sledoval vozidlo po celou dobu od naměření překročené rychlosti až po zastavení vozidla, k výměně řidiče nemohlo dojít. Pokud by řidič předmětného vozidla nepřekročil nejvyšší dovolené rychlosti jízdy, vozidlo by nestavěli, nebyl by k tomu důvod. Zastavovaného řidiče viděl řídit uvedené vozidlo, přestupek s ním řešil kolega, tedy neví, jak byl ztotožněn a jak řešení přestupku probíhalo. Viditelnost byla dobrá, bylo buď jasno, nebo polojasno. Ke způsobu měření uvedl, že radar byl umístěn ve vozidle, které je odstaveno na parkovišti. Radar směřuje přes zadní sklo vozidla, a vozidlo stojí ve směru jízdy. Zařízení bylo řádně schváleno a ověřeno, k měření tímto zařízením byli řádně proškoleni. Školení probíhalo po teoretické části a následně po praktické. Součástí tohoto školení bylo i seznámení s návodem k obsluze. Zařízení bylo nastaveno společně s technikem. Zatím se nesetkal s tím, že by zařízení nepracovalo správně, nebo nic nezaznamenalo. Na dotaz, zda byla ve vozidle po dobu měření přítomna jiná osoba, pokud ano, o koho se jednalo, uvedl, že v té dané chvíli, kdy proběhlo měření uvedeného vozidla, ve vozidle nikdo nebyl, zpravidla bývá na blízku technik, ale v danou dobu na místě nebyl. K měření vozidel uvedl, že sám kontroloval zařízení a byl ve vozidle sám. K fotodokumentaci doložené žalobcem, sdělil, že se jedná o technika společnosti DOSIP, s.r.o., který do měření vozidel nezasahoval. Byl pouze přítomen ve vozidle a to ne po celou dobu měření. Měřicí zařízení je umístěno ve vozidle, tzn. X, červené barvy, jehož vlastníkem je externí firma, od níž si vozidlo pronajímají. Vozidlo nebylo označeno nápisem městské policie. Měření probíhá tak, že vozidlo je zaparkováno technikem na určeném místě, svědek nastaví měřicí zařízení, v případě, že něco neví, za účasti technika, následně probíhá samotné měření, pokud je zachyceno

vozidlo, které překročilo rychlost, je za pomoci radiostanice oznámeno kolegovi k zastavení. Měření probíhalo v dopoledních hodinách cca 8 -12 hod.

39. Str. X k věci uvedl, že dne 20. 6. 2017 v obci Modřice na ulici Brněnská prováděli měření rychlosti. Hlídka byla dvoučlenná, prováděl zastavování vozidel a řešení přestupku, kolega prováděl měření vozidel. Vozidlo zn. X se pohybovalo ve směru od centra Modřice směrem na Brno. Sledovali vozidlo po celou dobu od naměření překročené rychlosti až po zastavení vozidla. Nemohlo dojít k výměně řidiče. Počasí bylo vhodné pro měření rychlosti, za snížených podmínek se měření neprovádí. Měření probíhalo ze stojícího vozidla, poté, co bylo rychle jedoucí vozidlo zaznamenáno, kolega mu oznámí vozidlo, reg. zn., rychlost vozidla a následně je vozidlo zastaveno. Měření bylo provedeno řádně schváleným a ověřeným přístrojem. Byli řádně proškoleni k práci s tímto přístrojem, kdy jim servisní technik vysvětlil, jak zařízení pracuje, byli proškoleni po teoretické i praktické stránce, součástí tohoto školení bylo i seznámení s návodem k obsluze. Zařízení bylo nastaveno servisním technikem za přítomnosti člena hlídky. Měření prováděl a obsluhoval měřicí zařízení kolega. Na fotografii doložené žalobcem se jedná o servisního technika. Po dobu měření byl přítomen servisní technik, společnosti, která jim zařízení pronajímá. Na dotaz, zda zasahovala tato osoba do měření vozidel, uvedl, že jediný zásah, který technik provedl, byla výměna akumulátoru. Měření vozidel provádí strážník, jedná se o sledování zařízení a poté nahlášení vozidla hlídce zastavující vozidla, jinou obsluhu zařízení v podstatě nevyžaduje. V případě chybného měření zařízení rychlost nevyhodnotí a místo této by byla zaznamenána FFF. Zařízení bylo v době měření plně funkční. Měřicí zařízení ustanoveno v souladu s návodem k obsluze tak, aby nedocházelo ke zkreslení naměřené rychlosti. Výstupem měření je záznam vozidla s protokolem, do něhož nic nedopisují, protokol je výstupem s měřicího zařízení i s údaji. Měření dle svědka probíhá tak, že přijede servisní technik, dojedou na místo měření, kolega zůstává s technikem, kde nastaví radar. Další člen hlídky se přesune na stanoviště řešení přestupku. Jak kolega připraví zařízení, oznámí pomocí vysílačky, že měření je připraveno a od té chvíle se začíná měřit rychlost. Měřicí zařízení se nachází v osobním vozidle zn. X, červené barvy. Měření je prováděno, přes zadní sklo. Vlastníkem vozidla je společnost DOSIP, s.r.o. Toto vozidlo nebylo označeno nápisem městské policie.
40. Podle vyjádření po seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí doložil žalobce Informace dle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 4. 1. 2018 a Nájemní smlouvu ze dne 15. 12. 2010. Z dokumentu Informace dle z. č. 106/1999 Sb. ze dne 4. 1. 2018 dle žalobce vyplývá, že došlo v průběhu roku 2017 opakovaně k pronájmu měřiče dle nájemní smlouvy, která byla uzavřena dne 15. 12. 2010 mezi městem Modřice, jakožto nájemcem, a společností DOSIP, s.r.o. jakožto pronajímatelem radarového měřiče rychlosti. Z čl. II. této nájemní smlouvy vyplývá předmět nájmu, kterým je automobil uvedený v odst. I., tj. osobní automobil zn. X, RZ: X, VIN X, a to včetně uvedeného měřiče rychlost, tj. radarový měřič rychlosti typu TRAFFIPAX SPEEDOPHOT, výrobce ROBOT Visual Systems GmbH, SRN. Z těchto dokumentů a tvrzení jednoznačně vyplývá, že město Modřice (tedy ani MP Modřice) nebylo v žádném právním vztahu k vozidlu zn. X, červené barvy, ve vlastnictví společnosti DOSIP, s.r.o., kterým bylo provedeno měření, tedy se jedná zcela zřejmě o měření soukromým subjektem. Zákonem je svěřeno oprávnění měřit rychlost toliko policii a obecní policii, v žádném případě se nejedná o zmocnění soukromého subjektu, v daném případě o společnost DOSIP, s.r.o. a jejího technika.

41. Podle správního orgánu I. stupně v dané věci byli jako svědci vyslechnuti zasahující strážníci, kteří shodně potvrdili, že samotné měření bylo vykonáváno strážníkem MP Modřice, tedy osobou k tomu oprávněnou. Technik pouze vypomohl při nastavení měřicího zařízení, a byl přítomen při měření z důvodu případné technické závady na zařízení, nikoliv z toho důvodu, aby zasahoval do měření nebo dokonce sám prováděl měření vozidel. Doložená fotodokumentace o přítomnosti technika ve vozidle byla pořízena, jak sám žalobce uvedl, asi 10 minut po samotném měření, jak je z fotodokumentace viditelné, ve vozidle pouze sedí a sleduje provoz, se žádným zařízením nemanipuluje ani jej nesleduje, tedy se přímo na měření rychlosti nepodílel. Měření, jak ze svědeckých výpovědí vyplynulo, prováděl str. X, tedy osoba k měření rychlosti oprávněná. Technik pak vypomohl s nastavením měřicího zařízení za účasti strážníka. K tomu správní orgán I. stupně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 2/2014-29, kde je uvedeno, že „*Městská policie Lázně Bohdaneč ve sdělení ze dne 19. 2. 2013, č. j. 00338/13/MPLB, uvedla, že J. J. k ní není v žádném pracovním či jiném poměru a pouze se u ní ucházel o zaměstnání. Tato osoba ve své svědecké výpovědi ze dne 14. 3. 2013 uvedla, že se sice při měření rychlosti stěžovatelova automobilu nacházela ve služebním vozidle, avšak po celou dobu seděla na místě spolujezdce vedle řidiče a do měření a na něho navazujících úkonů nikterak nezasahovala. Uvedenou skutečnost potvrdil i strážník městské policie P. Č. v protokole o výsledku svědka ze dne 17. 1. 2013. I přes přítomnost civilní osoby ve služebním vozidle proto bylo měření rychlosti stěžovatelova vozidla provedeno městskou policií, tedy plně v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. V tomto směru důkazy, o něž se v dané věci opírá výrok o vině stěžovatele, byly pořízeny zákonným způsobem.*“ Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 185/2014 se podává: „*Z výše uvedených závěrů není možné dovozovat, že obecně instalaci a nastavení měřicího přístroje musí nutně provádět zaměstnanec městské policie. Po městské policii nelze požadovat, aby zaměstnávala techniky schopné instalace a nastavení stacionárních měřicích zařízení. Je proto přípustné, aby tuto instalaci a nastavení prováděl externí subjekt. Nelze však připustit, aby byl tento subjekt současně hmotně zainteresován na výsledcích měření stacionárního zařízení.*“
42. Z doložené nájemní smlouvy pak dle správního orgánu I. stupně vyplývá, že cena za pronájem zařízení je pevně stanovena a neodvídá se od uložených pokut apod., tedy pronajímatel není nijak hmotně zainteresován na množství vybraných pokut ani množství změřených vozidel, ani se nepodílí na dalších úkonech policie. Předmětem smlouvy jsou pouze podmínky a povinnosti za jakých je možno zařízení předat do užívání MP Modřice, co se týká technického zařízení, dodržování předpisů apod.
43. Co se týká označení vozidla, v němž bylo umístěno měřicí zařízení, správní orgán I. stupně nedospěl k závěru, že by se jednalo o protizákonný postup, neboť měření probíhalo měřicím zařízením, které bylo řádně ověřeno a bylo umístěno ve vozidle, nikoliv samotným vozidlem. Zařízení pro měření rychlosti musí být certifikována Českým metrologickým institutem, který schvaluje stanovená měřidla. Vlastní měřič musí fungovat tak, aby nebylo možné se zařízením jakkoliv manipulovat. Při splnění těchto technických podmínek pak není rozhodné, zda zařízení pro měření rychlosti je samostatně umístěno, nebo jej obsluhuje strážník stojící na komunikaci, či na jiném vhodném místě. Služební vozidlo bylo umístěno na stanovišti, kde byla vozidla stavěna. Podle názoru správního orgánu I. stupně není místo, odkud měření proběhlo, pro uznání dokumentace ve správním řízení jako důkazu podstatné, bylo-li pořízeno schválených zařízením. Při měření rychlosti se neoznačené vozidlo ani neúčastní silničního provozu, je zaparkováno mimo komunikaci. Při měření není v daném časoprostoru použito k plnění

úkolů vozidlo obecní policie, které by muselo být označené v souladu se zákonem, ale vozidlo soukromé. V místě, kde byl žalobce zastavován, se nacházelo vozidlo MP Modřice, označené v souladu se zákonem, tedy strážník tímto prokázal náležitost k městské policii. Strážníci byli oděni také v souladu se zákonem, jak vyplývá z fotodokumentace, tedy nic nenasvědčuje skutečnosti, že svým jednáním porušili zákonná ustanovení.

44. K návrhu žalobce uvedeného u prvního ústního jednání, aby byla vyslechnuta osoba, jež se nacházela ve vozidle, za účelem zjištění o jakou osobu se jedná, správní orgán I. stupně uvedl, že má provedení tohoto důkazu za daných okolností za zcela nadbytečné, neboť vše již vypověděli strážníci a bylo zjištěno ze svědeckých výpovědí, že se jednalo o technika společnosti DOSIP s.r.o., a jeho výpověď by do věci nic nového nepřinesla.
45. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**, přičemž se řídil následujícími úvahami.
46. Jako první okruh námitek žalobce uváděl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost, jednak z důvodu, že žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdil, že odvolání neobsahuje náležitosti dle ust. § 82 odst. 2 a § 37 odst. 2 správního řádu, a jednak proto, že žalovaný konstatoval, že žalobce nevyužil možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, přičemž dle následující věty tohoto žalobce využil.
47. Krajský soud souhlasí se žalobcem, že se v těchto dvou případech žalovaný skutečně dopustil chyby. Žalovaný to sám nepopírá, přičemž se dle jeho názoru jedná o chybu v psaní způsobenou přepisem. Dle napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že i když žalovaný tvrdil v odstavci čtvrtém na straně 2 napadeného rozhodnutí, že odvolání nesplňuje po formální a materiální předmětné požadavky, předně že neobsahuje odvolací důvody a co žalovaný navrhuje, žalovaný odvolání přezkoumal řádně podle odvolacích důvodů, které žalobce namítal a s každým z nich se náležitě vypořádal. Krajský soud tedy nemá pochyb, že daný odstavec je jen pozůstatkem z jiného rozhodnutí, který žalovaný omylem vykopíroval. V odstavci druhém na straně 2 totiž žalovaný rekapituluje žalobcovo odvolání, a to jak s odvolacími důvody, tak i s návrhem žalobce, aby žalovaný správní řízení zastavil.
48. To stejné platí i o odstavci ohledně vyjádření/nevyjádření se k podkladům řízení. Jedná se o opakovaně formulace užívané v rozhodnutích správních orgánů rozhodujících o odvolání v přestupkových věcech. Žalovaný svou nepozorností zapomněl jednu z variant vymazat. Napadené rozhodnutí tak sice působí nepečlivým dojmem, ale stěžejní je, zda tyto uvedené chyby mají či nemají vliv na přezkoumatelnost, správnost a zákonnost rozhodnutí. Krajský soud je toho názoru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, neboť závěry žalovaného jsou srozumitelné a chyby v přepisu v tomto směru nemají vliv na jeho správnost a zákonnost.
49. Žalobce dále nesouhlasil se způsobem, jakým byly pořízeny důkazy - záznam z úředního měření a doklad o měření, neboť z nájemní smlouvy ze dne 15. 12. 2010 vyplývá, že předmět nájmu je osobní automobil zn. Ford Escort, a to včetně radarového měřiče rychlosti typu Traffipax Speedophot, městská policie však k měření rychlosti použila vozidlo zn. X. I tato námitka je nedůvodná.
50. Podle § 79a zákona o silničním provozu je za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel.

Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.

51. Ze spisového materiálu je nepochybné, že měření probíhalo měřícím zařízením, které bylo umístěno ve vozidle zn. X, měření však neprobíhalo samotným vozidlem, ale měřícím zařízením. Zařízení pro měření rychlosti musí být certifikováno Českým metrologickým institutem, který schvaluje stanovená měřidla. Z ověřovacího listu č. 1/17 má krajský soud tuto podmínku za splněnou. Jak uváděl správně správní orgán I. stupně, měřící zařízení musí fungovat tak, aby nebylo možné se zařízením jakkoliv manipulovat. Z předávacího protokolu ze dne 20. 6. 2017 dále vyplývá, že v době od 08.00 do 13.00 došlo k pronájmu předmětného měřiče rychlosti včetně příslušenství zabudovaného do vozidla zn. X. Jedná se o stejné měřící zařízení, které je uvedeno v nájemní smlouvě, ačkoliv došlo k jeho instalaci do jiného vozidla. Dle ověřovacího listu č. 1/17 bylo měřící zařízení ověřeno již po montáži do vozidla zn. X, se kterým bylo pak podle předávacích protokolů dne 20. 6. 2017 předáno. Z oznámení přestupku vyplývá, že měření prováděla MP Modřice, což potvrdili taktéž zasahující strážníci. MP Modřice měla též od Policie ČR schválen k měření rychlosti úseku Město Modřice ulice Brněnská od křižovatky s ulicí Tyršova až po konec obce (obousměrně). Při splnění všech těchto podmínek pak není rozhodné, v jakém konkrétním vozidle se měřící zařízení nachází a je nepochybné, že nedošlo k měření soukromým subjektem, ale subjektem k tomu oprávněným dle § 79a zákona o silničním provozu.
52. Dále žalobce namítal, že technik vypomáhal s nastavováním měřícího zařízení, byl přítomen a zasahoval tak do měření rychlosti, ačkoliv k tomu nebyl oprávněn. Tuto námitku shledal krajský soud jako nedůvodnou.
53. V rozsudku ze dne 17. 12. 2014, čj. 9 As 185/2014-27 (na něž správně poukázal správní orgán I. stupně), vyložil toto ustanovení Nejvyšší správní soud tak, že po městské policii nelze požadovat, aby zaměstnávala techniky schopné instalace a nastavení stacionárních měřících zařízení. Je proto přípustné, aby tuto instalaci a nastavení prováděl externí subjekt. Tento technik společnosti DOSIP, s.r.o. byl skutečně na místě měření rychlosti, jak uvádí žalobce, ale jak vyplynulo z dokazování ve správním řízení, do samotného měření nijak nezasahoval, prováděl jej pouze str. X. Z nájemní smlouvy mezi společností DOSIP, s.r.o. jako pronajímatelem a městem Modřice jako nájemcem se podává, že cena za pronájem měřícího zařízení a za služby související s tímto zařízením (jiné činnosti a přeprava) jsou pevně stanovené a neodvíjí se od počtu uložených pokut či počtu změřených vozidel, ale cena je dána jednotně a odvíjí se od počtu pronajatých hodin. Z žalobcem doložené fotodokumentace o přítomnosti technika ve vozidle, která byla pořízena, jak sám uvedl, asi 10 minut po samotném měření, je zřejmé, že ve vozidle pouze sedí a sleduje provoz a se žádným zařízením nemanipuluje ani jej nesleduje, na měření rychlosti se tedy jednoznačně nepodílel.
54. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud poukazuje na situaci, která je nepřípustná v případě, že je subjekt pronajímající obci měřící zařízení hmotně zainteresován na výsledcích měření: „*Stěžovatel má naprostou pravdu, že druhá složka odměny ve výši 65 Kč za jeden zaznamenaný přestupek je jasná majetková účast na výsledku provozu zařízení. To však zpochybňuje objektivitu měření, neboť servis a upgrade zařízení provádí osoba, která má přímý majetkový zájem na tom, aby zjištěných přestupků bylo co nejvíce. Nejvyšší správní soud neříká, že snad pronajímatelka skutečně systém nekale ovlivnila v zájmu zajištění co nejvyššího příjmu. Ovšem již jen samotná skutečnost, že bylo v jejím obchodním zájmu tak učinit, a že v*

rámci práv a povinností stanovených smlouvou tak pronajímatelka činit mohla, zásadním způsobem problematizuje výpovědní hodnotu důkazů shromážděných spornými zařízeními.“ K této situaci v nyní řešeném případě však nedošlo, neboť cenu pronájmu je daná jasnými pravidly a žádným způsobem se neodvíjí od počtu zaznamenaných přestupků.

55. Stejně jako správní orgány považuje krajský soud provedení důkazu výsledkem technika za nadbytečné, neboť by k věci jeho výpověď nepřinesla nic nového. Z výpovědi strážníků a zmíněné fotodokumentace se podává, že se jednalo o technika společnosti DOSIP, s.r.o., který jen pomáhal s instalací měřicího zařízení a byl na místě přítomen jen pro potřeby nějakého problému se zařízením.
56. Co se týče námitky, že měření proběhlo nezákonně, neboť bylo provedeno městskou policií v neoznačeném vozidle, i tuto krajský soud shledal nedůvodnou. Nejdříve je nutno konstatovat, že jak vyplynulo ze správního spisu, měření bylo provedeno ručním kalibrovaným rychloměrem osobou k tomu oprávněnou, přičemž rychloměr nebyl součástí vozidla, neboť nebyl zabudován ve vozidle, tedy rychlost nebyla měřena předmětným vozidlem. Tudíž nelze akceptovat názor žalobce, že měření bylo provedeno nezákonně za použití neoznačeného vozidla, které mělo být řádně označeno jako vozidlo trvale sloužící k provádění služebních úkolů obecní policie dle žalobcem citované vyhlášky. Krajský soud souhlasí s právním názorem správního orgánu I. stupně, s nímž se taktéž žalovaný ztotožnil, že okamžikem, kdy bylo zasahováno do osobních práv a svobod bylo to, když následně byla vozidla zastavována po změření rychlosti strážníkem, ze služebního vozidla, které již bylo řádně označeno (stejně tak strážník).
57. Krajský soud své názory doplňuje rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2014, č. j. 7 As 129/2013-27, v němž je taktéž řešena otázka měření rychlosti městskou policií v civilním neoznačeném vozidle: *„Jak už správně uvedl krajský soud, a v podstatě (obdobně) i krajský úřad, skutečnost, že ruční kalibrovaný rychloměr, který nebyl součástí vozidla, byl strážníky použit v prostorách soukromého vozidla jednoho z nich, nemohla mít na správnost výsledku měření žádný vliv. Tato skutečnost tak byla ve vztahu k výsledku měření zcela irelevantní. Proto nebyl důvod, aby se jí správní orgány věcně zabývaly.“*
58. Poslední námitka týkající se nesprávného poučení o odvolání, konkrétně nesprávně uvedeného odboru žalovaného, je taktéž nedůvodná.
59. Poučení o opravných prostředcích v prvostupňovém rozhodnutí mj. obsahuje: *„...O odvolání rozhoduje nejblíže nadřízený správní orgán, kterým je Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor dopravní správy. Odvolání se podává u Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy, pracoviště Opuštěná 9/2, 656 70 Brno...“*
60. Podle § 68 odst. 5 správního řádu v poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.
61. Na základě dikce zákona postačí, pokud je v poučení o opravném prostředku uveden název správního orgánu, který o odvolání rozhoduje. Tímto správním orgánem je v daném případě Krajský úřad Jihomoravského kraje, což správní orgán I. stupně napsal správně. Co se týče konkrétního odboru, vzhledem k tomu, že došlo pouze k jeho přejmenování v průběhu roku, kdy správní orgán I. stupně své rozhodnutí vydával, tak není pochyb, že by se odvolání žalobce nedostalo ke správnému odboru. Stejně však je, že žalobcovo odvolání podané ke správnímu orgánu I. stupně bylo žalovanému

postoupeno, tudíž i když se jednalo opět o zjevnou nesprávnost v prvostupňovém rozhodnutí, nemělo to vliv na jeho celkovou správnost a zákonnost.

62. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
63. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. března 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.